

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Spralliga barn på familjeläger Foto: Tina Hanson
Systrar och bröder i Kinshasa
Från mörker till ljus - Elises berättelse

Från verksamhetsledaren

Familjeläger, familjeumgänge, familjetillskott i form av brorsdotter och släktträff i samband med kusunbröllop. Så har min sommar i mycket stora drag sett ut! Om Syskonbandets familjeläger får du läsa om i denna tidning. Men nu mellanlandar jag på kansliet en vecka i augusti och det är full fart i planering av det som händer framöver!

I rådande mellanperioden av Olympiska spelen och Paralympics tar vi vid i London. Ett gäng ungdomar ifrån Syskonbandet och norska KABB besöker då nämligen denna stad som är i hela världens fokus just nu. Ja att OS med alla sina mer eller mindre spektakulära sportsliga grenar pågår har väl knappast undsluppit någon av oss. Även jag, som milt sagt har ett sparsamt intresse att följa denna enorma tävlingsfest, har inte lyckats undgå att höra talas om när Sverige vunnit medalj. Trots all svett och hård kamp mellan motståndarna så reflekterar jag över det rörande vackra i detta stora arrangemang. I det storslagna öppnandet tågade representanter in från de 205 deltagande länderna. Fredligt och gemensamt intåg också av länder som är i långvarigt krig med varandra. Alla tävlar på lika villkor oavsett etnicitet, språk, hudfärg och nationstillhörighet. Varje tävlande döms och vinner efter samma regler. Med risk för att lyfta OS till

skyarna och med det glädja den sportbitne och förtreta den som erkänner sig hysa lika lite intresse som jag, så vågar jag ändå nämna tanken jag snuddar vid – att kanske speglar OS när det är som bäst en sida av Himlen. Nog för att tävlande i OS kämpar mot varandra och för sitt land, men det tycks trots detta råda en ömsesidig stor respekt och gemenskap idrottarna emellan. Medaljutdelningen till vinnande seglarlag där svenska laget lyckats ta guld råkade jag se och på prispallarna syntes de olika pristagarna, som nyss kämpade allt vad de förmådde för att vinna över varandra, stå sida vid sida och hålla varandra vänskapligt om axlarna. Jag tycker det sprider något litet hopp för mänskligheten! Tittar kanske Gud själv roat på när människor på detta lekfulla, om än allvarligt kämpande, sätt tänjer sina fysiska förmågor, gråter av glädje vid vunnen förstaplats och omfamnar sina motståndare?

Om hösten än blir full av kamp eller glädje för din del så önskar jag att du ska finna att vi i föreningen Syskonbandet finns för dig. Du är välkommen att dela gemenskapen! Lokala träffar runt om i landet drar igång och höstens gemenskapshelg blir preliminärt i Umeå den 16-18 november vilket det kommer mer information om så småningom.

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2
Systrar och bröder i Kinshasa.....	3
Stockholmsgruppens höstträffar....	4
Medlemsnytt.....	5
Rapport från styrelsen.....	5

Rätt svar i sommartävlingen.....	5
Syskon emellan.....	5
Familjeläger på Strandgården.....	6
Från mörker till ljus.....	8
Dikt—Lyckligeberg.....	10
Bygg ditt liv på berggrund.....	10
Redaktionsruta.....	12

Systrar och bröder i Kinshasa

I förra numret av tidningen kunde du läsa om den insamling vi gör till våra vänner i Kongo. Här kommer Gun Erikssons text om bakgrunden till vårt samarbete och lite om deras levnadsförhållanden. Insamlingen fortsätter och du är varmt välkommen med din gåva!

Jag hade bett Syskonbandet om tjänstledigt och var på väg till Kinshasa i januari 1996 för att åter göra ett par år som missionär. Birger Vigen, som hade lärt upp mig till verksamhetsledare, kom fortfarande till kontoret varje dag och nu läste han i ett föreningsregister från engelska Torch of trust – på punkt och sa - det finns en kristen synskadeförening i Kinshasa! Det var inledningen till kontakten mellan Syskonbandet i Sverige och föreningen i Kinshasa. Syftet med föreningens verksamhet är framför allt evangelisation vilket deras namn uttrycker "Föreningen för synskadade män och kvinnor med uppdrag för Kristus". Man vill också skapa en mötesplats för de synskadade. Syskonbandet har hjälpt dem att förverkliga drömmen om egna lokaler där de regelbundet möts till andakter. Där finns lokaler för hantverk, punktskola m.m. När jag lärde känna föreningen var det full aktivitet under mycket provisoriska förhållanden. Kvinnorna sydde, virkade, stickade samt flätade fat och skålar i bast och lian ute i det fria. Några män var utbildade

snickare och tillverkade möbler, andra lärde barn hur man läser och skriver i punkt. Föreningens orkester övade på hemtillverkade instrument och sången flödade.

Vår systerförening i Kinshasa är en lokalt registrerad förening som håller till i stadens yttersta utkant i ett mycket fattigt bostadsområde. Vatten och elektricitet är inte framdraget dit. Men de synskadade medlemmarna kommer från hela staden så många reser långt för att komma dit.

Foto: Gun Eriksson

Kinshasa är en vitt utbredd stad med ungefär lika många invånare som hela Sverige. Flervåningshus finns bara i stadens centrum. Kommunikationerna i staden sköts framför allt av privatägda minibussar, som kör vissa sträckor så man behöver byta buss många gånger för att åka från ena änden av staden till den andra. Synskadade åker gratis men många förare vill hellre ta upp betalande passagerare och åker ifrån dem. Den kristna synskadeföreningens drömmar och verksamhetsmål är ungefär likada-

na idag som 1996 men det är inte så mycket som man kan förverkliga. Landet har haft många år av inbördeskrig och politiskt kaos och människor blir allt fattigare. Ett fåtal medborgare har anställning och betalar skatt. Övriga byter tjänster och varor och det blir allt svårare att betala skolavgifter och sjukvård, vilket alla vill prioritera. För de synskadade är naturligtvis situationen än värre. Föreningen uppmanar sina medlemmar att inte tigga men man vet att för många är tiggeri den enda möjligheten att få mat att ge till barnen. De flesta familjer i Kinshasa har svårt med försörjningen. Det är vanligt att man har en bestämd matordning i familjen så att idag är det den och den som får äta och imorgon är det andras familjemedlemmars tur.

Det är svårt att sälja väskor, flätade korgar och andra hantverksprodukter till människor som inte har mat för dagen. Därför har föreningen prövat andra idéer till inkomstbringande verksamhet som att salta och torka fisk för försäljning, föda upp höns för att kunna sälja ägg och att driva en liten butik med matvaror.

Vännerna i Kinshasa lever nära Herren och beder för oss varje dag. I vår hektiska vardag glömmer vi kanske dem i våra dagliga böner men låt oss visa dem praktisk kärlek genom att dela med oss och skicka en summa till Syskonbandet för Kongo.

Gun Eriksson

Program för Stockholmsgruppens höstträffar

Våra tisdagsträffar fortsätter, nu en gång i månaden. Måltid, intressant föredrag, kaffe och god gemenskap utlovas första tisdagen varje månad för en kostnad av 60 kr.

Plats: Café Java på Gotlandsg. 44.
Tid: 16.00-18.20.

För att vi ska kunna garantera dig plats och mat är du välkommen med din anmälan senast torsdagen före aktuell tisdagsträff. Ring Anna Sonmark tel. 08-500 222 39 eller Syskonbandets kansli tel. 08-641 30 95.

4 september "Öppna dörrar".

Nasrin Sjögren från organisationen *Open doors* berättar om verksamheten som på olika sätt stödjer förföljda kristna i världen.

2 oktober "Kärlekens missionärer".

Göran Sonmark berättar om sitt möte med Moder Teresa och kärlekens missionärer i Calcutta.

6 november "Mitt liv blev ett äventyr". Gunilla Ek är barnmorska och har jobbat som missionär mot könsstympning av flickor i Etiopien.

4 december Julfest! (Kostnad 100 kr.) Inslag av sång, musik och julberättelser.

Utöver detta gör vi ett studiebesök i katolska domkyrkan, den 18 oktober kl. 15.00. Vi kommer att få träffa biskop Anders Arborelius som berättar om sitt uppdrag och om kyrkan. Vi träffas utanför kyrkans entré, Folkungagatan 46, kl. 14.45. Besöket kostar ingenting.

Medlemsnytt

Till fridens hem

Rakel Nygren, Vargön

Avled 2012-05-21

Rapport från styrelsen

Den nya styrelsen träffades för första gången efter årsmötet den 29/6 på kansliet. Mötet inleddes med bön och en lära-kännen övning.

Från kansliet rapporterades det om att familjeläget blir av som planerat i juli. Planerna för en gemenskapshelg i norr i höst pågår och mer info kommer. Vi har fått in ett antal begagnade Braille punktskrivmaskiner varav två går iväg till Kongo där deras enda maskin är trasig och behovet är stort. Styrelsen vill också passa på att tacka alla som svarat på enkäten! Vi kommer att fortsätta ta tillvara på och arbeta vidare med de synpunkter som kom fram där.

Styrelsen

Rätt svar i sommartävlingen

I förra numret hade Erik Bondesson skickat in en klurig tävling där det gällde att lista ut 10 ord som

hade sommaranknytning. Här är de rätta svaren:

1. Festivaler
2. Simtävling
3. Grillafton
4. Segelbåtar
5. Gröngräset
6. Solfjädrar
7. Kolonilott
8. Regnskurar
9. Landställe
10. Havsvatten

Vinnare blev Ann-Charlott Nilsson i Halmstad som får ett pris skänkt av våra syskon i kristna synskadades förening i Hongkong. Grattis!

Syskon emellan

Som ni alla vet är ni mer än välkomna med att bidra till vår medlemstidning på olika sätt. Det kommer ibland in boktips, tacksägelse och önskningar om förbön till "Bönebrevet" och ibland längre texter som blir till betraktelser eller bibelstudier i tidningen. För ett antal år sedan fanns det en punkt i tidningen som hette "Syskon emellan". Där kunde man läsa korta insändare från medlemmar som hade varit med om något de ville berätta om eller hade funderingar över eller kanske bara skicka en hälsning. Vi gör nu ett försök med att ta upp detta på nytt och hoppas på att du har något du vill framföra. Hör av dig till kansliet med bidrag.

Jag hörde talas om att Anki Folke hade något intressant att berätta och ringde upp henne och detta får bli det första inslaget under denna rubrik.

- Hallå Anki, jag hörde att du ska bli församlingsföreståndare och diakon i Sollefteå missionsförsamling?
- Ja, det stämmer! Jag börjar en tjänst på 75 % den 15/8. Jag är sedan tidigare utbildad till diakon och kommer samtidigt att fortsätta mina studier på Teologiska högskolan i Bromma. I denna tjänst kommer jag även att få predika och leda andakter. I församlingen finns Kerstin Strindberg, Eva Backman och pastor Roland Egegren som många syskonbandare känner till sedan tidigare. Det känns mycket spännande och kommer att bli litet prövande med resor då min man Björn kommer att bo kvar i Västerås.

Vi vill önska Guds välsignelser och all lycka på ditt nya uppdrag.

Ronny Gilderskär

Familjeläger på Strandgården

Den 11 -15 juli hade Syskonbandet ett familjeläger på Strandgården i närheten av Halmstad. Här skriver Meya och Anna Ruther om hur de hade det under dessa dagar.

Meya (8 år):

Det var roligt att vara på Familjelägret! Vi hade en fin utsikt från vårt rum. Det fanns en stor strand med massor med fina snäckor. Roligt att bada och mycket varmt och mycket glass. Det var många nya människor som man fick lära känna då. Alla var inte med som var med förra årets Syskonband (årsmöteshelgen 2011) men det

var roligt ändå. Vi var 6 barn; Anton och Tage från Dalarna, Mirjam och Ellinor från Göteborg, jag och Ellen från Umeå. Det var 11 vuxna, våra föräldrar, en mormor och morfar och en moster och Tina och Daniel. Vi hade skoj hela dagen lång och alla fick vara med och leka och ha skoj, både vuxna och barn. Alla familjer hade roligt på lägret tror jag!

Här är några saker som vi gjorde på lägret: Körde bilbana, klädde ut oss när vi spelade bibelberättelser, badade, hälsade på hos "Syskonbands-mormor", Rut Ekström i Haverdal.

Hemma hos Ruth Ekström.

Foto: Emma Erdtman-Johansson

Anna Ruther:

Först hade vi inte tänkt åka på Familjelägret. Det är en lång resa från Umeå till Halmstad och tiden passade inte riktigt in i våra planer. Men vi bestämde oss i sista stund för att anmäla oss och det är jag väldigt glad över, det blev ett så bra läger på alla sätt!

Platsen var fantastisk! Strandgården (sommargård i kristen regi) lig-

ger högt med en underbar utsikt över havet och den milslånga stranden. En spång ledde ner till stranden och efter ca 100 m stod man bland sand, snäckor och tång. Vädret skiftade men varje dag var en baddag tyckte i alla fall barnen. Gården är nyrenoverad med fräscha lokaler, stor veranda att njuta maten eller eftermiddags-kaffet/ glassen på och fina rum att bo i. Dessutom ordnade gården aktiviteter på förmiddagen som lockade

en del såg lite. Vi delade lek och allvar, tro och liv och under dessa dagar växte en varm gemenskap fram.

Tina Hanson höll i trådarna och med drama och lek fick barn och vuxna att tillsammans upptäcka mer av några bibelberättelser. Kerstin Adeström tog oss med i sång och bön där både en tärning, bönekedja, och popcornbön hjälpte oss alla att vara delaktiga.

både små och stora. Trumskolan med afrikanska trummor (djembe) var ett uppskattat inslag och en av familjerna trummor vidare på den djembe som de köpte med sig hem.

Det allra bästa var gemenskapen i vår lägergrupp! Vi var 17 personer från dagisålder till pensionsålder. Vi kom från olika delar av Sverige. Några hade träffats innan och andra var nya bekanskap. En del såg mycket, en del såg inget och

*Trumskolan spelar på Gudstjänst.
Foto: Emma Erdtman-Johansson*

Nästa gång det kommer en inbjudan till Syskonbandets familjeläger kommer vi att anmäla oss så snart vi kan! För alla på lägret var överens om att vi hoppas på fler läger! För er som inte kunde vara med i år, ni missade verkligen något bra, så ta chansen nästa gång det blir familjeläger!

Meya och Anna Ruther

Från mörker till ljus – Elise Lindqvist

När vi i maj träffades för våra årsmötesdagar var det ett inslag som berörde många och som det i förra numret av medlemstidningen utlovades en artikel om och här är den.

Elise Lindqvist. Foto: Ronny Gilderskär

Ett yrväder drog in på Tollare folkhögskola på torsdagskvällen under våra årsmötesdagar.

Elise Lindqvist, även känd som "ängeln på Malmskillnadsgatan" efter en dokumentär på Sveriges Television intog konferenssalen och utbrast med glädje: "Jag är 17 år!" Detta blir en enorm kontrast till den historia hon sedan delar med oss denna kväll som var så mörk i många år men som Gud vände till ett strålande ljus och välsignelse för många.

Det är alltså 17 år sedan Elise mötte Jesus och föddes på nytt. Men hon börjar sin berättelse när hon var ungefär 5 år gammal och fick vara hos "farbror och tanten" som hon kallar dem. Det var ett par som inte hade några egna barn.

Där fick hon ibland äta och efter maten var det alltid samma sak, mannen tog henne till sängen och utsatte henne för sexuella övergrepp medan kvinnan satt och tittade på. Efteråt sa kvinnan att hon skulle döda henne om hon berättade för någon.

– Jag kände det som att det var mitt eget fel och efteråt fick jag en brun godispåse med några karameller i om jag inte grät. Självklart var jag livrädd för dem och vågade inte berätta något för min älskade pappa. Hemma fick jag ofta höra att jag var ful och blev ibland instängd i en garderob. När jag var 10 år berättar min mamma att hon och pappa ska skiljas. Jag får en kollaps och blir skjutsad till min moster där jag bor i ett år. Sedan dör pappa och mamma träffar en ny man. Jag får flytta hem igen till ett nytt kaos eftersom mannen är en långt gången alkoholist som dricker och till och med äter skokräm och dricker t-sprit när spriten är slut. En gång sätter han ett hagelgevär mot mig och trycker av men det fanns inga patroner i bösan. En annan gång när han har delirium och ser "smådjävlar" tar han strypgrepp på mig och när jag tror att jag ska dö så är det som att hans händer plötsligt slås bort och jag kan springa därifrån. När jag var 14 år rymde jag hemifrån. Jag hamnade på ett café där det var en kvinna som tog hand om mig. Hon badade mig och gav mig rena kläder och hon SÅG mig. Jag tyckte hon var så fantastiskt snäll och jag

hade aldrig blivit bemött på det sättet förut. Där blev jag sedan kvar och jobbade i caféet i två år.

Under denna period mötte jag även en annan kvinna som började ge mig komplimanger och köpa smink till mig. Efter en tid så sa min nya "låtsasmamma" att nu var det dags att börja jobba på riktigt. Det visade sig att hon var bordellmamma och jag blev såld till olika män. Efter att ha blivit skuren och hotat med kniv sa jag till henne att nu får det vara nog och hon lät mig faktiskt gå. Så enkelt är det inte för många av mina flickor som går på gatan idag med att komma ut ur en hallicks grepp. Sedan var det många tunga år där jag själv hamnade i missbruk och kände mig helt värdelös och efter många rop på hjälp hamnade jag till slut på Mössebergs kurort. Där träffade jag Larseric och Daga Jansson. Här var människor glada och de bad till Gud och Jesus och jag var helt övertygad om att jag hade hamnat på ett sinnessjukhus. De hade fått veta att jag var mycket trasig inombords och självmordsbenägen. Utan att jag själv förstår vad som hände gick jag en dag som en sömngångare fram till Larseric och sa "Kan du be för mig?" När han ber för mig är det som en våg av värme sköljer genom hela min kropp. Jag skriker till honom: Vad har du gjort med mig? När jag tittar mig omkring ser jag färger och vackra saker som jag inte hade märkt innan. Här börjar min

resa mot att bli frisk. Så småningom hittar Elise till Clara kyrka där hon blir involverad i arbetet med att hjälpa de prostituerade tjejerna som går på Malmskillnadsgatan. - Varje fredag åker jag in till Clara kyrka och köket som vi förfogar över. Vid 20.00 kommer det övriga teamet och vi hjälps åt att göra smörgåsar, kaffe, choklad och nyponsoppa med mera. Vi ber tillsammans om beskydd och att få vara Jesu händer och fötter på gatan och om frälsning för tjejerna. Klockan 21.00 är vi på plats med ett litet bord med en Jesus-lykta och det vi har att bjuda på.

Vi får många fina samtal varje kväll och det är många tjejer som vi har fått hjälpa att hitta en väg och kraft att ta sig ur de destruktiva och nedbrytande livssituationer de har hamnat i. De allra flesta av dessa flickor har själva sin historia med övergrepp som leder till droger för att döva smärtan och sedan till prostitution för att försörja sitt och kanske en hallicks drogmissbruk. Vi har olika verksamheter i kyrkan som vi bjuder in till dit de kan komma på dagtid. Vi har även kontakter med kristna behandlingshem de kan få komma till. Det är så viktigt att vara på rätt plats vid rätt tidpunkt, just när de själva är mogna att ta ett beslut till förändring. De vet ju också om att vi finns där varje fredag kväll om de är i behov av samtal eller hjälp. Alla som är med i teamet gör det ideellt och vi får bröd från caféer och lik-

nande. Vintertid får vi stickade vantar och kläder att dela ut från snälla människor. Vår verksamhet har på senare år blivit uppmärksammas på olika sätt i media och det är många som hör av sig och vill hjälpa till på olika sätt. Jag får också väldigt många förfrågningar om att åka runt och föreläsa i Sverige och i Norden.

När Elise är klar med sin berättelse så samlas vi i bön och det är många som vill tacka och be för Elise. Här och var har det hörts gråt under kvällen, det kan vara tungt att höra hennes berättelse och svårt att förstå hur grymma människor kan förfalla till att bli. Själv känner jag mig som jag har blivit överkörd av en ångvält. Även om jag har hört Elises berättelse flera gånger så är det mycket jobbigt att ta till sig. Som tur är så vet vi ju att denna historia fick ett lyckligt slut och det är omöjligt att inte ryckas med av den otroliga energi och glädje som strålar från Gud och ut ur Elise!

Från mörker till ljus!

Ronny Gilderskär

Dikt – Lyckligeberg

Upp på toppen av Lyckligeberg
är jag äntligen på gång.
Omkring mig hör jag ljuv musik
och fåglarnas glada sång.
Tänk så underbart, ljust och glatt
mitt liv nu snart skall bli.
Lycklig jag alltid vara skall
och alltid bekymmersfri.
Ju högre upp på berget jag är
desto större blir mitt hopp.

Nu är snart plågor ett minne blott,
nu skymtar jag bergets topp.
Den glänser så ståtlig och vacker
där med kristaller och koraller,
men oj, där är en stenbumling
på vilken jag snubblar och faller...
aaaaaaaaaaa... bom...

Mitt fall blev tungt och väldigt hårt
från bergets högsta stup.

Nu sönderslagen jag ligger här
i dalen så lång och djup.

Jag känner mig helt förkrossad nu
av sorgen och tystnaden.

Nähä, nu ändrar jag min väg
och vänder till Jesus igen.

Erik Bondesson

Bygg ditt liv på berggrund,

predikan av Sture Lyreskog.

Flera av evangelietexterna den senaste tiden har hämtats från den sk Bergspredikan. Den hölls på slutningarna vid Genesarets sjö där en stor skara människor samlats för att höra på den nye förkunnaren. Det tilldrog sig i en blommande trakt. Jesus från Nasaret stod där (på riktigt) och predikade om Guds rike för Folk från trakten och långväga.

Det var en ny tid och nya förutsättningar som predikades jämfört med det gamla förbundet och hur läget var t ex när Moses predikade för Israels barn i den glödhetta öknen. Bergspredikan brukar ibland betecknas som Jesu programförklaring eller manifest.

Det är centrala punkter i den Kristna tron. Det är samtidigt viktigt att

komma ihåg att Kristen tro inte är en "åsikt" eller "lära" utan något helt annat, ett liv – i en fantastisk kärleksrelation med en Gud som ville Ditt och mitt liv, som älskar oss mer än någon annan kan göra och som går med mig på vägen. Det är en relation som inte tar slut. En annan sak är att detta liv med Kristus kan yttra sig genom politiska åsikter och ställningstaganden som blir följden. Detta gäller inte minst Bergspredikans omvälvande proklamationer om att vi ska älska våra fiender, och att inte samla skatter här på jorden etc. Bergspredikan handlar också om Kontrasterna mellan två förhållningssätt;

Två slags portar,

Två slags vägar,

Två slags träd,

Två slags profeter,

Två slags husbyggare.

I varje sådant exempel dras en skarp gräns mellan verkliga lärjungar och lärjungar som inte är det. Någon predikant hörde jag använda ordet "turistlärjunge" om någon som har kyrklig verksamhet som en liten hobby.

De som lyssnar till Jesu ord ställs inför ett oundvikligt val, vilken väg väljer Du? Den breda som många går på och som leder till fördärvet eller den smala som få finner men som leder till livet?

Vilken profet lyssnar Du till? Den äkta profeten eller de falska profeterna som kommer förklädda till får men i sittinre är rovlystna vargar? På vilken grund bygger Du ditt liv?

På berggrund eller på sand?

Någon neutral hållning är inte aktuell.

Egentligen bygger vi våra liv och vår framtid varje dag. Jesus tar den här tydliga bilden för att få oss att se klart att man kan välja att bygga sitt liv på osäker grund och på en stabil och hållbar grund. Man prioriterar olika saker och väljer bort annat. Om Du vill bygga Ditt liv på en grund som ska hålla är det bibeln som är den säkra, fasta och hållbara berggrunden Du ska bygga på.

Att bygga sitt hus på sanden är att bygga sitt liv på trender och föränderliga idéer. I ett evighetsperspektiv blir ett sådant val ett fattigt och meningslöst alternativ. Hur går det till att bygga sitt liv på berggrund?

Det första är att Du behöver höra. "så bygger tron på förkunnelse och förkunnelsen på Kristi ord". Rom 10:17. När Du hör en predikan med Dina öron bygger och formar Du Din tro. Det är viktigt att ha en öppen och välkomnande attityd så att man inte lägger ut alla sådana filter som vi har begåvats med av denna världen. Det är nog i och för sig inte fel att tänka kritiskt när man hör eller läser en predikan eller läser i bibeln bara man då har samma kritiska attityd till det som vi kan uppleva som oförenligt med Guds ord. Från vilken värdekälla kommer de politiska och moraliska värderingar som vi ofta bär med oss och som vi kan uppleva att t ex budskapen i Bergspredikan krockar med i vårt huvud? Vi måste ock-

så låta ordet få chansen att gro i en god jordmån liksom tre likadana tomatfrön kommer upp med helt olika resultat beroende på i vilken jord man sått dem. Det finns några andra punkter som är viktiga då det gäller att höra.

Du behöver vara lite tyst för att höra. Tyst och lyssna vad Gud vill säga. Det är svårare att höra när man är arg och upprörd. "Bli stilla och besinna att jag är Gud."

I Jakobsbrevet 1.19-21 står det "Varje människa skall vara snar att höra, sen att tala, sen till vrede ty en människas vrede åstadkommer inte det som är rättfärdigt inför Gud. Lägg därför bort det orena och allt det myckna onda hos er och ta ödmjukt vara på ordet som är nedlagt i er och som förmår räd- da ert liv". Att sätta agendan åt Gud och att begära fram en ny Ferrari är inget ödmjukt sätt att leva med Jesus.

En andra punkt då det gäller att bygga sitt liv på berggrund är att läsa bibeln. Gärna korta stycken och regelbundet. Det finns en mängd bibelläsningsplaner och handledningar att tillgå om man känner behov av att få sådant stöd. Försök att komma ihåg bibelställen som betyder mycket för Dej.

Sådant kan göra att Ditt liv blir bättre.

För det tredje kan Du tala med andra om Gud. Genom att dela med Dej av Din tro kan Du inte bara hjälpa andra utan Du bygger Din egen tro på det sättet.

Till sist, bli ordets "görare", inte bara dess hörare. Det handlar inte om att omedelbart säga upp sig från jobbet och övergå till ett liv bara innanför kyrkans väggar. Du kan leva ett gott kristet liv där Du finns, t ex på det äldreboende där Du bor, på den arbetsplats där du arbetar eller i den skola Du går. I Din vardag kan Du hålla Ditt fokus på Jesus. Jesus säger:

"Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. (Joh 15:5). Jesus inbjuder alla, att hitta sin rätta plats i honom, där man får bära rik frukt och leva ett rikt liv.

Låt det bli Din vision att förbli i kontakt med vinstocken och att bära rik frukt.

Så kan Du bygga ditt liv på berggrund.

Sture Lyreskog

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Augusti 2012.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552